

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri s da umom naslednjega dne ter stane enoletno 120 K, polletno 60 K, četrletno 30 K, mesečno 10 K. Inzurat po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroč. se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIKSTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje. I. o. v. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevnostni znak št. 11.737.

Na naročila brez denarja se ne sprejema. — Rokopisni se ne vrnejo.

Leto: I.

Maribor, sobota 16. oktobra 1920.

Številka: 43.

Sleparsko glasovanje na Koroškem ne bo odločevalo.

Naš član plebiscitne komisije podal ostavko. — Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Čehoslovaško.

Koroško vprašanje

Maribor, 15. oktobra.

Še nedavno smo bili trdno prepričani, da bo vprašanje našega Korošana rešeno dne 10. oktobra, ko bo izveden plebiscit. Takrat smo se trdno zaupali v zmago naše pravične stvari, saj se nam je zdelo nemogoče, da bi izpadlo glasovanje nam v škodo. Toda zgodilo se je, česar nismo pričakovali. Nemško in Italijansko sovražstvo do nas je zmagalo. Plebiscit jim je bil samo slepilo, s katerim so hoteli le še odločno še udariti po nas, ker so vedeli, da s tem udarcem zadobimo tudi moralno rano, ki bo še bolj skeleča kakor pa teritorialna. Danes je plebiscit končan. Nemci in Italijani so zmagali. Zmagala je krivica nad pravico, zmagalo je nasilje nad resnico. Prva glasovalna cona na Koroškem je dobila večino za Avstrijo, kljub temu da prebivajo v njej skoro izključno sami Slovenci.

Kaj sedaj? Ali je s tem koroško vprašanje končano? Ali moremo mi dopustiti, da pade osemdesetlisoč koroških Slovencev v nemško sužnost? Da pade v nemško milost in nemilost posebno onih šestnajstlisoč zavednih Slovencev, ki so glasovali za nas? Da pripade Avstriji tudi ves desni breg, kjer smo dobili pri plebiscitu večino in to radi velikovškega okraja? Odgovor na to je enostaven — ne! To ni mogoče. Koroško vprašanje s krivičnim plebiscitom 10. oktobra za nas še davno ni rešeno — koroško vprašanje komaj nastaja, stopa komaj v najkritičnejšo fazo.

Naša vlada dolgo ni pokazala za

to koroško vprašanje potrebnega razumevanja in odločnosti, končno pa jo je zdramila ljudska volja in v sredo ponoči so naše čete ravno še v pravem trenutku zasedle našo Koroško t. j. ono ozemlje, kjer se je v nedeljo izvršil oni vsaki pravici v obraz biloš plebiscit.

Danes stražijo našo Koroško torej naše čete. S tem pa, da so naše čete zasedle to ozemlje, je izvršena vojaška naloga. Besedo ima sedaj naša diplomacija. Na njenih ramenih leži sedaj vse koroško vprašanje. Mi nismo imeli v našo diplomacijo nikoli preveč zaupanja, ker imamo z njo že preveč bridkih izkušenj, toda tokrat izgleda, da je naša naša odločna zahteva tudi v Beogradu dovolj razumevanja. — In tako smemo upati, po tem, da se je prvi, t. j. voliški akt že izvršil, tudi na nadaljne vstrajanje. Naša diplomacija bo zahtevala v Parizu revizijo plebiscita ter na podlagi tega, da se je Koroška, kolikor jo leži na desnem bregu Drave izrekla, po večini za Jugoslavijo, da vsaj ta del pripade nam.

Umevno je, da bo odpor velik, posebno Italijani bodo napeli vse sile, da bi onemogočili naš uspeh, toda ako bo naša diplomacija ustrajala in ako bo ves naš narod trdno stal za njo, potem mora biti uspeh gotova stvar.

Tako je torej sedaj stopilo v ospredje novo — koroško vprašanje.

Take Jonescu v Parizu.

Na svojem potovanju je prispel romunski minister za zunanje zadeve Take Janescu v Pariz, kjer mu je priredil klub »France-Roumanie« dne

8. t. m. velik slavnosti banket, katerega so se poleg drugih udeležili tudi poljski poslanik grof Zamojski, čehoslovski poslanik Osusky, grški poslanik Melas, jugoslovanski opravnik Mihajlovič, tajnik francoskega ministrskega predsedništva Carleron ter mnogo drugih politikov in znanstvenikov. Predsednik kluba Lacour-Gayet je nazdravil Jonescuja kot najzvestejšega prijatelja Francije ter opomnil, da je večinoma njegova zasluga, da se je Romunija v svetovni vojni postavila na stran antante. Za njim mu je nazdravil biv i francoski ministrski predsednik Lois Barthou ter ga obenem interpeliral o mali antanti.

Na ta poziv je podal Jonescu nastopno izjavo:

»Vem, da ta prisrčen pozdrav ne velja meni, ampak državi in narodu, katerega zastopam in kateri si niti misliti ne more, da bi se kedaj mogla križati njegova pota s potmi francoskega naroda in francoske države. Ljubiti Francijo je lahko tudi, ne da bi se to smatralo za krepost. Vprašanje je samo, katero Francijo bolj ljubim, ali ono davno, slavno, ali ono prošlega stoletja? Ne ene in ne druge, ampak ono Francijo naših dni, v kateri vidim združene vse tri. Toda ljubiti Francijo ni dovolj, z njo se mora tudi sku no delati. Vprašati pa je treba, kaj Francija hoče? Predvsem ohraniti mir. Nekdaj je bil mir samo plemenita želja, danes pa je mir absolutna potreba. Svetovna vojna, za katere početek ne zadeva nikake krivda niti vas niti nas, je tako pretresla svet s svojimi socijalnimi pokreti, da bi nova vojna sedaj značila naravnost katastrofo civilizacije. Oču-

vanje miru pa ni nikakor mogoče brez izpolnitve peterih mirovnihih pogodb, katerih vsaka je samo poglavje ene same velike mirovne pogodbe, ki je prvič sestavljena po načelih pravice in uvidevnosti. (?) Za izpolnitev teh mirovnihih pogodb, katere smo mi vsi drago plačali, a najdražje gotovo ravno Francija, čuvate vi na zapadu Kar se pa tiče »male antante«, ki pa ne bo tako mala, kajti obsegala bo države od Baltičkega do Sredozemskega morja, bo imela isto nalogo na vzhodu. Mi smo pet držav, nastalih ali povečanih po svetovni vojni. Med nami je sicer mnogo težkoč, toda to je splošno ljudska stvar. In te težkoče pa bi mogle napraviti luknje v vzhodni barikadi — to pa hočemo ravno preprečiti. Da to neprečimo, ali bolje, da zamoremo uspešno rešiti to nalogo, katero nam nalagata čast in interes — se moramo zediniti: mala in velika antanta, dva dela ene celote; a dovolite mi, da nazovem to permanentno stražo — tako drago plačane svobode. Iluzija, da bi ena mirovna pogodba mogla živeti brez druge, ni dostojna državnika niti poštene zavesti naših narodov. Mogoče je, a jaz želim iz vsega srca, da mala in velika antanta ne najdeti vzroka za akcijo. A ravno za to, da ne prideti v akcijo, morati obstojati. Mala antanta bo obstojala, o tem ne dvomim; so stvari, ki so višje od volje in kapric ljudi. Vse vprašanje pa obstoji v tem, ali se bo mala antanta kmalu ustanovila. Dokler pa bosta obe antanti združeni, se ne bo zahtevalo ne od vojakov Francije, ne od vojakov katerekoli zvezne države nikakih žrtv. Že sam obstanek obeh antant bo najboljši čuvatelj svetov-

Radivoj Rehar:

Ivan Meštrović.

Kdo ne pozna tega našega velikega umetnika, ki je ponesel slavo našega imena med veliki kulturni in umetniški svet ravno v onem času, ko se je odločevala usoda našega naroda, ko so se polagali prvi temeljni kamni za zgradbo naše skupne domovine Jugoslavije? Njegovo ime je znano vsakemu količkar izobraženemu Slovencu, toda manj znana sta njegovo življenje in njegova velika umetnost.

Iz ubornih seljaških koč je izšla ogromna večina naših velikih mož, pesnikov, umetnikov, učenjakov in drugih, ki so dvignili naše ime in tako je izšel tudi naš veliki kipar Ivan Meštrović iz preproste seljaške obitelji. Ivanovi starši so bili Dalmatinci iz Otavice pri Drnišu; živeli pa so nekaj časa kot najemniki v Vrpolju v Slavoniji, kjer se jim je leta 1883. tudi narodil sedanji naš veliki umetnik. Ko je imel Ivan eno leto, so se pa zopet povrnil nazaj v svojo domačo vas Otavico. Tu je rasel Ivan med svojimi selskimi tovariši, dokler ni dorasel za pastirja. Kot mlad pastirček je pohajal za svojimi ovčicami, piskal na piščalko ter prepeval pastirske in junaške po-

nevke o silnih srbskih bojih na tužnem Kosovem polju. Dasi ni posejal šole, se je vendar sam na paši naučil čitati in sicer iz Vukove »Pesmarice«. Tod njegov velikanski kiparski talent se je pokazal že tedaj. V šumi si je narezal leskovih šib ter izrezoval iz njih s preprostimi nožičem palice. Pravi umetniški talent pa je pokazal komaj s tem, da je nekemu nesrečnežu, ki je izgubil nogo ter nosil samo leseno palico kot podaljšek izrezal iz lesa umetno stopalo. Po tem prvem večjem poizkusu je začel izrezovati iz mehke lipovine one junake in veljake, o katerih je čital v Vukovi »Pesmarici«. Tako je kot pastir izdelal Jelačiča, Strossmayerja in Račkega. Izrezovanje iz lesa pa mu ni zadostovalo, lotil se je tudi klesanja v kamen in tako je izklesal iz kraškega apnenca — Krista. In ravno ta Krist je odločil njegovo usodo.

Govorica o nenavadnem pastirju-kiparju iz Otavice, ki je izklesal Krista iz žive skale, je prišla tudi v Zadar, kjer jo je kot govorico prinesel tudi ondodni »Narodni list«. Tu se je na prizadevanje otavskega župana zavzel zanj nek bogat Dalmatinec ter ga na svoje stroške poslal v Zagreb, na obrtno šolo. Toda obrtna šola je zahtevala za sprejem gotovo formalno

izobrazbo in ker Ivan te izobrazbe ni imel in ker se jim je zdel tudi prestar — so ga odklonili. Potri se je vrnil nazaj v svojo drago Dalmacijo, kjer je vstopil v Splitu kot učenec v neko kamnoseško delavnico, kjer je klesal navadne kamene za okna, vrata in stopnice ter navadne nagrobne spomenike. Pravega kiparskega dela mu mojster ni dovolil in to ga je silno bolelo. Ko pa je nekoč mojster odpotoval za več dni v Italijo, je Ivan po pogovoru: Kadar mačke ni doma, so miši dobre volje — začel znova klesati Krista. Ko se je potem mojster vrnil ter opazil umotvor svojega učenca, se mu je tako prikupil, da mu je dovolil tudi kiparstvo. V svojem devetmesečnem življenju v Splitu, kot kamnoseški učenec, se je Ivan seznanil tudi s takrat tam živečim kiparjem Rendičem ter ob prostem času delal pod njegovim nadzorstvom v njegovem ateljeju.

Njegov prvi mecen je med tem našel nekega svojega znanca dunajskega trgovca, ki je bil pripravljen vzeti nadarjenega mladeniča k sebi na Dunaj, da ga da v kako privatno kiparsko šolo. Toda ko je Ivan prispel na Dunaj, se je Dunajčan naenkrat premislil ter ga ostavil na cedilu. Vendar pa Ivan ni obupal, sklenil je, da ostane

na vsak način na Dunaju — in ostal je. K sreči se je spoznal z nekim dobrosrčnim Čehom, ki ga je vzel brezplačno na hrano in stanovanje; poleg tega pa mu je preskrbel tudi še profesorja Königa, ki ga je pripravil za izpit na akademijo. Toda nesreča, ki je vedno zasledovala njegovo srečo je hotela, da je zašel njegov dobrotnik v denarne težkoče in tako se mu je Meštrović, ki ga ni hotel dalje obteževati sam zahvalil za izkazane dobrote ter odšel na — cesto. Edino kar je imel je bila podpora nekega hrvatskega društva, ki je znašala 12 goldinarjev na mesec. Stanoval je skupaj z navadnimi delavci v nekem podstrešju, na hrano pa je hodil v menzo. Po nemurnem delu noč in dan živeč v nepopisni bedi je z osemnajstim letom srečno prebil sprejemni izpit na akademiji ter vstopil v prvi letnik.

Njegov prirodni talent se je na akademiji tako naglo razvil, da so bila njegova dela že koj prvo leto sprejeta na razstavo »Secesije«. Tako je živel dve leti, dokler mu ni dalmatinski deželni zbor podelil podporo 30 gold. na mesec, s katerimi se je moral preživljati, oblačiti, plačevati atelje, modele in material.

(Dalje prihodnjič.)

nega miru. Njegov govor je doživel burno odobravanje od vseh navzočih.

Ta govor romunskega zunanjega ministra, ki je najbolj goreč apostol ideje male antante je zelo značilen ker kaže, da se je njegovo prvotno naziranje precej spremenilo. Nanj skušala vplivati dva predloga, prvi francoski, ki je hotel, naj tudi Madžarska stopi v krog male antante, ter drugi, češki, ali dr. Benešev, ki je bil odločno proti temu. Iz njegovega pariskega govora je razvidno, da se je končno odločil za češki predlog. Sicer pa je ideja, da se sprejme Poljsko tudi francoskega izvora, ker hoče Francija s tem stvoriti barikado proti boljše vizmu, toda bolje na vsak način, da sprejmemo Poljsko, nego Madžarsko.

Mi smo napram celi zadevi še vedno precej pesimistično razpoloženi, toda eno moramo Jonescu priznati, da je njegov trud za ustvaritev te male antante, ki naj bi po najnovejšem načrtu obsegala, Grško, Jugoslavijo, Romunijo, Čehoslovaško ter Poljsko, zares iskren.

Rojakom iz neosvobojene domovine.

Z ozirom na volitve v konstituanto vam, rojaki, ki ste našli zavetje v osvobodbi in ki vam bo v njej izvrševali volilno pravico, priporočamo sledeče na podlagi smernic Jadranskega zbora in soglasnega mnenja delegatov iz zasedenega ozemlja.

Volilni zakon za konstituanto vam daje volilno pravico enako kakor državljanom, dasi po večini, niste še pridobili državljanstva. Enake pravice nalagajo enake dolžnosti. V udanosti in ljubezni do narodne države ne zaostajate za nikomer. Vdeležujte se torej volilnega boja izvršite svojo volilno pravico s to zavestjo, da gre zlasti pri volitvah v prvi vrsti za blagor naše celotne skupine in edinstvene domovine.

Obenem pa se zavedajte dolžnosti proti nesrečni domaciji, enako kakor dolžnosti proti celi državi sami, bodo prikrajšane razvojne možnosti in ogrožen mirni in blagonosni obstoj, dokler bo okrnjeno njeno prirodno ozemlje. Kot zvesti sinovi neosvobojene domovine delajte toraj za nje osvobodjenje tudi pri volitvah in zahtevajte zato, da naj se stranke, ki jim pripadate ali ki se potegujejo za vaš glas, ozirajo na ta vaš vrhovni politični cilj.

Ko bi se našla stranka, ki bi ne priznavala pravice našega naroda do popolnega zedinjenja in bi zaniževala dolžnost našega naroda, da podpira v tem stembanju vsak svoj neosvobojeni del, odkloniti takšno stranko kot proti narodno in proti državno. Sicer pa, če se drugače iz samostojnega političnega uverjenja ne morete odločiti za nobeno stranko, dajte prednost tisti, ki od nje, oziroma na njen program in primerno sestavo njene kandidatne liste vsak za se po svojem spoznanju in prepričanju, pričakujete največ koristi za stvar neosvobojene domovine.

Naj pokažejo te volitve, kakor potem toliko bolj delovanje ustavodajnega zbora, da smo vsi pripravljeni in sposobni za slogu in edinost, preko vseh strankarskih razlik, v skupnih narodnih stvareh, predvsem v boju za popolno osvobodjenje in zedinjenje našega naroda.

V Ljubljani. 9. oktobra 1920.

Narodni svet za neosvobojeno domovino v Ljubljani:

Dr. Gustav Gregorin s. r., predsednik.
Dr. Slavko Fornazarič s. r., tajnik.

Zunanja in notranja politika.

* Jugoslovensko vojaštvo v cono A. Avstrijski glasovi. V cono A sta dospela dva bataljona jugoslovenskega vojaštva. Plebiscitna komisija je ukrenila potrebno in bode do predaje ozemlja Avstriji sama prevzela upravo ozemlja. — „Politische Korrespondenz“ poroča: Vesti, da je došlo jugoslovensko vojaštvo v cono A, so očitno potrjujejo. Napram temu se pa doznava, da je sklenila plebiscitna komisija, da bode sama upravljala to ozemlje. Jugoslovenske čete bi morale biti na ta način v razprtju z aptantnimi oblastmi. Ni vzroka za nas vznemirjenje. Vendar se pa lahko domneva, da so gotovi jugoslovenski vojaški krogi odposlali čete zato, da se varuje jugoslovensko misleči del cone A pred avstrijsko mislečim delom prebivalstva. O kakem ogroženju seveda ne more biti govora. (!) Ker je plebiscitna komisija dolžna, oddati ozemlje ki ga upravlja, Avstriji, so sedanje jugoslovenske upravne oblasti do dneva predaje upravičene tudi k vojaški zasedbi. Na vsak način bo obravnavala to vprašanje plebiscitna komisija rešila in ukrenila potrebno. da dospe to ozemlje pod avstrijsko upravo. Državni zunanji urad je radi vkorakanja jugoslovenskega vojaštva v cono A poročal takoj poslaniški konferenci v Parizu in naročil avstrijskemu konzulu v Beogradu naj dvigne pri jugoslovenski vladi protest. (Vse to pa Nemcem ne bo nič pomagalo.

* Svet zveze narodov, ki se sestane 20. t. m. v Bruslju, bo obravnaval vprašanje ustanovitve stalnega mednarodnega sodnega dvora in stalnega svetovnega odbora radi vprašanju pehotnih, pomorskih in zračnih sil raznih držav, ki bi rade pristopile k zvezi narodov.

* Ruskih delegatov strokovne organizacije ne pusti svet zveze narodov na švicarski strokovni kongres. Ta sklep je potrdil tudi justični in policijski departement.

* Grškega kralja bo zastopal v vladarskih poslih ministrski svet, ako bi se njegovo stanje poslabšalo.

* Iz Saksonske se poroča, da se je stavka razširila. Oskrba gostilo, krušnih tovarn, živilskih trgov, kakor tudi klavnice v Draždanih z električno lučjo je za enkrat zagotovljena, ker so delavci pripravljeni, da vrše zasilna dela. Računa se, da bo stavka trajala precej časa.

* Mobilizacija na Ruskem. Sosvet ljudskih komisarjev za delo in narodno obrambo je podpisal dekret, da se vse meščane sovjetske Rusije letnikov 1886, 1887 in 1888 takoj mobilizira.

* Litvinske konstitucijska skupščina je izrazila kabinetu svojo nezaupnico, naker je vlada odstopila.

* Boljševike bode podpiralo v boju proti Armenski 2000 turških vstašev, vspejajočim k četam Kemala paše. Vstaši so že dospeli v Nahičeran.

* Izjemno stanje v Bratislavi preklicano. Z ozirom na to, da so v Bratislavi zopet redne razmere, je policijsko ravnateljstvo preklicalo izjemno stanje.

* Clemenceau v Colombi. Prejšnji francoski ministerski predsednik Clemenceau je došel v Colombo.

* Nova deželna vlada v Vilni. Po poročilih iz Vilne se je izpostavila tamkaj nova deželna vlada, sestojeca iz dveh Poljakov, dveh Litvincev in dveh Belorusov.

* Ruska delavska zveza mora zapustiti Nemčijo. V Nemčiji se na-

hajajoča delegacija ruske delavske zveze je dobila od zunanjega urada nalog, da zapusti v četrtek Nemčijo.

* Giolitti odstopi? „Secolo“ poroča, da namerava Giolitti izstopiti iz vlade. Njegovo mesto bo zavzel najbrže predsednik kabineta de Nicola, za katerega se Giolitti posebno zavzema.

* Rabuke pri seji velikonemške ljudske stranke v Mödlingu. V torek se je vršila v Mödlingu seja volilcev velikonemške ljudske stranke, pri čemur je došlo do spopada s socijalnimi demokrati, ki so skušali vdreti v dvorano. Trije Velikonemci so bili težko ranjeni; enemu so razbili glavo s kamenom, medtem ko je bil drugi ranjen s kosom železa.

* Kongres zmerne socijalistične frakcije v Italiji. Vodje zmerne frakcije v Reggiji so izjavili, da nameravajo vzeti vso moč v svoje roke zato, ker hočejo udniti ali vsaj omejiti ekstremizem. Krivo je torej naziranje, da se obravnava na tem kongresu o osebnih vprašanjih. Modigliani je naglašal, da je ura tu, ko treba vzeti vso moč v svoje roke in rešiti deželo pogibelji. V februarju ali marcu bo položaj z ozirom na izjavo ljudstva katastrofalen. K vprašanju, ali naj radi tega odzamejo socijalisti meščanom vlado iz rok, je odgovoril Modigliani pritrdilno. Vlada bo morala vse pogodbe meščanske vlade odkloniti. Tudi tajnik strokovne zveze Parragona je istega naziranja.

* Vprašanje priklopite N. Avstrije k Nemčiji. V tedniku „Rebut du Monde“ je izšel članek Poincareja o sklepu avstrijske skupščine radi glasovanja o prikloplitvi k Nemčiji. Opozarja, da se je Avstrija s St. Germainsko pogodbo izrecno zavezala, da se zadrži vsakega dejanja, ki bi ogrozilo samostojnost, razen v slučaju dovolitve zveze narodov. Nadalje pravi Poincare, da je po govoru dr. Rennerja nameraval Nitti ovreči SS. člen, preprečila pa sta to kriza in Giolitti, ki se je sestal z Millerandom v Aix les Bains, kjer sta se sporazumela, da pripoznata javno rušenje senžermenske mirovne pogodbe kot rušenje splošne mirovne stavbe. Poincare označuje dalje materijalni položaj Avstrije in pravi: Reparijska komisija je že preiskala sredstva, da se pomaga Avstriji pri obnovi. Konečno pa zaključuje svoj članek s tem, da bi bili Francozi z onim dnem, ko bi se spojila Avstrija z Nemčijo, ostali na Renu.

* Laški delavci so vkljub pred kratkem podpisanem sporazumu skušali znova zasesti tovarniška podjetja. Policija je vendar preprečila delavske mase na izvedbi njihove namere.

Našim naročnikom!

Vsled ponovnega povišanja cen papirja in povišanja drugih stroškov smo primorani z današnjim dnevom zvišati naročnino našemu listu. List stane od danes dalje celoletno 120 kron, polletno 90 kron, četrtletno 45 kron, mesečno 15 kron. V upravnistvu prejeman mesečno 15 kron, na dom dostavljen mesečno 18 kron. Posamezna številka stane 1 krono. Upravnistvo,

Dnevna kronika.

— Kdo je bil sklicatelj? Vsem, ki so se in se še vznemirjajo ob vprašanju: kdo je bil sklicatelj protestnega shoda na Glavnem trgu, služi sledeče v pomirjenje: Na ta shod — ampak najbrže s še hujšimi posledicami, je bil zaveden slovenski živelj v Mariboru že pripravljen, še predno so izšli tozadevni letaki — pripravljen je bil, ko so zjutraj prihajale vesti o nemških grozodejstvih, požarih in ropih

na Koroškem in o velikih demonstracijah, ki so se na ta račun še predvečer tudi neorganizirano, nesključno vršile v Ljubljani. Da se to razburjenje kolikor mogoče omeji res na dostojno obliko protesta, se je prav istotako, kakor se je v Ljubljani zgodilo brez vseh formalitet, tudi v Mariboru izdal oklic v letakih in v „Taboru“, kot edinem slovenskem dnevniku. V Ljubljani ni nihče povpraševal, kdo sklicuje shod, ker je vsak zaveden Slovenec vedel, da je sklicatelj shoda vsled nemških sleparij na Koroškem do skrajnosti ogorčena slovenska duša in da je sveta dolžnost to izraziti tudi v tisku vseh tistih, ki imajo sredstva za to. Glede Maribora je prišlo poleg Koroške še v poštev do skrajnosti predrzno izzivanje domačih Nemcev v zadnjem času, zlasti pa na prejšnji dan ob odprtem grobu Čuša kot žrtve nemškega tolovajstva. V toliko je bil Maribor še bolj razburjen kakor Ljubljana. Tudi v Ljubljani so prišle tisočere množice na shod, ne brigaje se, kdo ga sklicuje, in tudi v Ljubljani je v prvem hipu nastala zadrega, ker za shod ni bil noben nobeden govornik; zborovaleci lokalni niso imeli, ker je v Mestnem domu zborovala JSDS, ki je protestnemu shodu gostoljubno odstopila prostore na razpolago. Tudi v Ljubljani so morali vskočiti še le v zadnjem trenutku prostovoljni, ozir. vsled položaja prisiljeni govorniki. Edina razlika med Ljubljano in Mariborom bi bila ta, da so v Mariboru oni, ki so izdali oklic, tudi poskrbeli, da se je še pred shodom vršilo posvetovanje v Narodnem domu, česar v Ljubljani ni bilo. Naknadno povpraševanje po sklicateljih shoda in nje delati odgovorne za posledice, ki so jih ravno oni hoteli preprečiti, je torej neutemeljeno.

— Pozivljamo vse one, ki so stali v sredo zvečer pri zborovanju na Glavnem trgu v bližini urednika Pirca ter slišali njegov govor, da se blagovoljijo zgledati v našem urednistvu.

— Darovi. Za udovo in sirote podnarednika Čuša je nabral vodja državne menjalnice na glavnem kolodvoru gospod Rudolf Gnuš 500 K, katere hrani naše uredništvo, kjer jih ga udova lahko dvigne. — Našemu urednistvu so izročili še naslednje darove: bratje Tavčar 400 K, gospod Viktor Senk 40 K ter neimenovan 10 čehoslovaških kron. Posnemajte!

— Dar Dijaški kuhinji. Legatovi učenci so darovali pri odhodnici Dijaški kuhinji v Mariboru K 50.—. Prisrčna hvala!

— „Pa stvarno“. „Straža“ nas pozivlja, da „stvarno in brez ovinkarskih skokov“ povemo svoje mnenje o Rosenbergerjevem mleku. Dobro. Zaradi stvari torej nečemo blati in smešiti in osebno napadati člane uredništva „Straže“, kakor to ona kot krščanski list urejevan od božjih namestnikov še danes prakticira vkljub vsem tozadevnim obljubam, v vsakem ji neljubem slučaju naoram članom našega uredništva ter s tem ponižuje samo svoj ugled in stan novinarjev katoliškega prepričanja. Glede Rosenbergerjevega mleka pa je naše mnenje tole: To mleko je danes že tako znano širom sveta, da bi bilo pač več ko odveč ga še nadalje premlevati. Storjeni greh se je obsodil in kaznoval. Zakaj se s to afero nismo obširneje pečali, to je naša stvar in komur je boljše znana, se ni čudil. Pač pa se je z nami vred vse čudilo, zakaj ravno „Straža“ ni porabila te zanje tako ugodne prilike in bi bila namesto nas to afero razvlekla magari čez cele strani. Čudilo se je temu zagonetnemu molku vse tembolj, ker je „Straža“ v istem času osiro napadala Rosenberga zaradi sokolske slavnosti itd. Danes vemo, da ima tudi vsak čudež svoj naravni izvor. Tudi ta čudež pri „Straži“ ga je imel namreč: po Rosenbergerjevem mleku se je zahotelo tudi šefredakterju Il. „Straže“, g. dr. Juvanu kot — odvetniku in osebnemu prijatelju — mlečnega grešnika Rosenberga. Iz tega razloga seveda „Straža“ ni kazalo se v to mleko vtikati svoj skrivljeni nos preje, ko so se že drugi listi obširno bavili z obsodbo o tej zadevi. Tedaj je imel g. šefredakter dr. Juvan že zasiguran svoj honorar ozir. ekspenzar in tedaj ko je tudi „Tabor“ objavil obsodbo, seveda tudi vsečastivredni krščanski „Stra-

zi* ni preostalo družega, kakor se obeti za rep mrhi, ki so jo že drugi jahali. Da pa se ji pri tem ni šlo za dobro ali slabo stvar samo, lahko vsakdo uvidi iz njene nestvarne pisave. In s tem, da samo registriramo vprašanje drugih: koliko je „nesel“ molk Strazi tedaj, ko bi bila morala o tej aferi iz akta njenega drugega šef-redakterja dr. Juvana obširno poročati in koliko ji nese sedaj to nestvarno premlevanje te mlečne afere — je ta zadeva za nas zaključena.

— Hiša zagrizenih nemčurjev mora biti hiša št. 6 na Pobreški cesti, kjer v njej stanujejo sami zabavljači, ki s hili že več ali manj obdolženi protidržavnih hujskarij. Posebno hude so baje žen-ke, ki so tudi te dni pridno brusile jezike ter zabavljale čez Jugoslavijo, se veselile nemške zmage na Koroškem ter obljubljale Slovencem v Mariboru ogenj in žveplo. V to gnezdo bo treba res malo ostreje poseči, sicer bodo gadom zobje preveč zrastle.

— Prekmurski bog se je udal. Dolgo časa je izgledalo, kakor da bi bil prekmurski bog, podpolkovnik Lukič res vsemogoč n. sedaj pa se je izkazalo, da „ima“ tudi večjih in bolj mogočnih bogov kakor pa je on, kajti končno je vendarle vrnil gosp. Tomanu zaplenjeni avto. Auto je privedel g. ravnatelj Tomanu v pondeljek nazaj neki častnik v spremstvu gerenta iz Dolnje Lendave.

— Kako se draži blago. Pod tem naslovom smo nedavno poročali o famozni zaplembi 15 vagonov stekla, katerega je uvozil neki švicarski tovarnar iz Čehoslovaške v Jugoslavijo ter ga namenil za obnovo Srbije. Sedaj je ta zaplemba končno veljavno razveljavljena, tovarnar je odvezan kazni in blago mu je zopet stavljeno na dispozicijo. Naša prerokba se je torej uresničila. Tovarnar je dobil steklo nazaj ker pa je več nego gotovo, da sam ne bo nosil ogromne škode, ki jo je pri tem utrpel, je naravno, da bo skušal sedaj to steklo za toliko dražje prodati, da pokrije škodo. In tako je ta zaplemba faktično res pripomogla samo do — podražanja.

— Namestnik docenta dr. Matkota. Za dobo odsotnosti docenta dr. Matkota (ki odhaja danes na svoje mesto v Pra- go), je imenovan dr. Marinič za namestnika na internem oddelku javne bolnice ter prevzame obenem tudi njegovo privatno ordinacijo. Ob tej priliki kličemo g. docenta: Ne radi ali s ponosom Vas pošiljamo kot sina našega naroda na vzvišeno mesto bratskega nam čehoslovaškega naroda.

— Prihod velikih čehoslovaških transportov v Maribor. Danes (petek) in jutri (sobota) dospe v Maribor sedem velikih transportov čehoslovaških legijonarjev. Ti transporti pasirajo obmejno postajo Logatec ob 14. 16. 18. 20. in 23. uri eden je že na poti v Maribor. To pot imajo vsi zainteresirani krog pri- liko, da čehoslovaški bratje ne pridejo brez vsakega najmanjšega sprejema. Prvi transport dospe nočjo ob 20.

— Pomnoženje vlakov na Hrva- skem in v Vojvodini. S prvim novem- brom se uvede nov vozni red s pomno- ženim številom potniških voz na terito- riju Hrvatske, Slavonije in Vojvodine. Iz Beograda bosta odhajala proti Zagrebu dva vlaka. Prvi bo odhajal ob 7. uri zjutraj (dospel bo v Zagreb ob 21.37) drugi pa ob 23.35 (dospel bo v Za- greb ob 18.12). Razen omenjenih bosta uvedena še dva potniška vlaka: Prvi bo odhajal ob 18. uri (v Zagreb bo dospel ob 5.42 zjutraj) in drugi ob 21. uri (v Zagreb bo dospel ob 7.25 zjutraj). Sim- plon ekspres bo odhajal iz Beograda ob 22.40 in dospel v Zagreb ob 12.26 opol- dne. Tudi med Beogradom in Novim Sadom bosta uvedena dva nova vlaka. Prvi bo odhajal ob 15.55, drugi pa ob 17. uri. Med Subotico in Beogradom bo- sta obratovala 2 potniška voza. Prvi bo odhajal ob 7.55 zjutraj, drugi pa ob 9.2 uri.

— Ponovna ustmena licitacija za dobavo mesa do 1200 kg dnevno za Garnizijo Maribor za mesec november in december t. l. proti položiti kavejce in 40.000 K, se vrši dne 23. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne pri Mariborski puk- okružni komandi. Pogoji so v Dravski vojašnici soba 28 dnevno od 10.—12. ure interesentom na vpogled.

Nemška divjaštva. (Velikovec.) V sredo okrog 21. n. so pridrveli pijani nemčurji pred hišo zagarja Petra Stul- larja v Črnem gradu, razgrajali okoli hiše, silili skozi okna ter kričali in gro- zili njemu in ženi: „He. Tschutschen heraus!“ Vpili so, da ako ne izaineta tekom 24 ur, ju bodo razgrajali kakor hlode. Drugi so jim pretili, da ju obesijo in da jima izrežejo jermene in kože Reveža sta prišla danes v smrtnem stra- hu prosit zaščite. Okrajno glavarstvo je poskrbelo za njuno varnost. Obskrbniku Lavici na Heildorfovem posestvu v Vrbach so Nemci pretili, da ga ubijejo. Poslali so k njemu slaboumnega fanta, kjer ga pozivljajo, naj s tovariši Slovenci čimprej izžene iz Voher, ker bi bil sicer še isti večer „mrzel“. Ogroženi Slovenci je moral pred drhaljo zbežati v Velikovec odkoder se je šele danes povrnil v spremstvu vojakov po svoje slvari.

— Železniška nesreča pri Bouilles je zahtevala 45 žrtev. Ranjence se do- sedaj še ni preštelo, vendar jih je veliko število. Druga manjša nesreča se je do- godila pri Arsineri v bližini Pariza, ko je trčil ekspresni vlak v predmestnim vlaku. Ranjenih je bilo 39 oseb.

— Slovenstvo šolstvo na Primor- skem. V Sv. Jakobu pri Trstu se je otvorila slovenska šola, katero bo obis- kovalo okoli 1500 otrok. Šola je petra- zredna, za voditelja je bil imenovan gospod Andrej Cok.

— Pasji kontumac v Ljubljani je odpravljen, ker se ni pojavil nobeden novi slučaj pasje stekline.

— Belaton D-vlaki bodo vozili tri- krat na teden i sicer z Dunaja, južni kolodvor, vsako sredo, petek in nedeljo in z Budimpešte vsaki torek, četrtek in soboto.

— Uradniki poštne hranilnice na Dunaju so prenehali stavkati ter se pri- čeli zopet opravljati svoje posle.

— Prva tovarna za steklo v Jugo- slaviji se je ustanovila v Daruvaru s sodelovanjem. Prve hrvatske štedionice, Družba je kupila v to svrhu bivšo Tückerjevo tovarno, ki jo namerava preurediti, tako da bo izdelala letno najmanj 150 vagonov stekla za okna, kar bo popolnoma krilo letno potrebo naše države. Središče družbe bo v Zagrebu v industrijskem oddelku. Prve hrvatske štedionice, uprava se bo na- uahajala v Daruvaru. Ravnateljstvo družbe se je sestavilo takole: predsed- nik Franjo Latković, podpredsednik Vilko Abel, namestniki Milan Dobrovič, Rihard Abel in Zlatko Pukler, nadzorst- veni odbor gospodi Julij pl. Majerski, Adolf Körbitz in Nikola Dobrovič.

— St. Lenart. Zelo dični gospod je sin tukajšnjega usojarskega trgovca Josipa Pireča. Ta trgovina živi od slovenskih odjemalcev, v njegovo precej- mastno blaginjo se steka slovenski denar in čuje žudež. Ta gospod hodi celi mesec po Velikovecu in Celovcu, ima tajne shode z nemčurjskimi kapacitetami, agitira za Nemško Avstrijo in je eden glavnih sokrivcev pri agitacijskih slepa- rijah. Ali naj dopustimo, da se šopiri ta trgovina na naši zemlji, da živi od naših žuljev, medtem ko se spreha- ja njegov sinček-ljubljenec po Koroškem heila z volksverovci in sličnimi capini in so nam smeje v pest?

Kultura in umetnost.

— Iz slovenskega narodnega gi- dališča. Jutri v soboto se vrši pred tava „Brat Martin“ na abonement C—2, ki je odpadla v sredo. V nedeljo popoldan so zadnji krat „Hlapci“, kjer nastopi kot gost v vlogi Kalandra gosp. Jurman iz Celja, mnogo obetajoča mlada moč ki se misli popolnoma posvetiti gleda- lišču. Zvečer pa je „Kralj na Betajnovi“, tako da bomo imeli v nedeljo takozvano Cankarjevo nedeljo.

— „Zemlja“. Pri včerajšnji kritiki o Schönherjevi „Zemlji“ nam je hudo- mušni liskarski škrtal vkradel cel odstavek, v katerem je bila ocena gđne. Me z g e č e v e kot dekle Katre. Odsta- vek se glasi: „Druga dekla, Katra, je zanemarjeno in ostarelo dekle, ki je pre- živel svoja najboljša leta pri Kremeno- vjih, v nadi, da si potem Janeza pribori

to zemljo, katero mnogo bolj ljubi nego Janeza. Gđna. Mezgečeva jo je podala s pravim razumevanjem, tako zunanje, kakor tudi notranje“.

Sport.

— Herta—Rote Elf 4:3 (3:0). V nedeljo se je odigrala prvenstvena tekma med Herto in Rote Elf, ki kaže na zu- naj najboljši napredek. Igralo se je pre- cej fair. Posebno v drugi polovici je imponirala žilavost rdečih, sicer pa tekma ni nudila posebnega športnega užitka. Sednik g. Vodišek iz Ljubljane je vodil igro vsestransko zadovoljivo. Občinstva malo — večinoma pač onih fanatičnih nemškonacijonalnih „športmanov“. Da bi bilo malo več zabave, so pričeli izzi- vati z „Windische багаže“ itd. in žvi- žgati. Opazuje se, da postajajo ti zna- meniti nacionalisti vedno predrznejši. Čudno, da se ne dvigne nobeden naših merodajnih oblasti in ne raznusi to nemškonacijalno trdnjavo. Kar je preveč je preveč. Stecimo naše kavalirske ro- kavice in pričnimo temeljito pometati, da nam ne zrastejo čez glavo. Ljub- ljanskiemu nogometnemu podsavezu pa izrazimo naše sožalje.

Sloven. na odno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V petek 15.: Zaprtlo.
V soboto 16.: „Brat Martin“. Ab. C—2.
V nedeljo 17.: Popolne ob 15. uri ljudska predstava ob znižanih cenah „Hlapci“. Zvečer ob pol-20 uri: „Kralj na Betajnovi“. Izv. ab.
V pondeljek 18.: Zaprtlo
V torek 19.: „Zemlja“. Ab. A—5.

Najnovejša poročila.

Glasovanje ne bo odločevalo.

Dunaj, 15. oktobra. Češki listi trdijo, da glasovanje na Koroškem ne bo odlo- čevalo ter da bo koroško vprašanje prišlo ponovno pred pariški mirovni forum. Skoro gotovo pa je, da pripade Jugo- slaviji ozemlje na desnem bregu Drave, kjer je dobila Jugoslavija večino. Za to se bo baje zavzela tudi Francija, ki je vsled avstrijskih naklepov za združitev z Nemčijo jako vznemirjena, ter nikakor ne bo dovolila, da bi bodoča Nemčija dominirala na Karavankah in bo vsled tega podpirala jugoslovenske težnje. Isto- tako baje tudi Anglija ne bo delala tež- koč. Proti temu bo samo Italija. Vsled teh vesti vlada tu veliko vznemirjenje.

Jugoslovenski član plebiscitne komi- sije Jovanović demisijoniral.

DKU. Dunaj, 15. oktobra. Listi po- ročajo iz Celovca, da je jugoslovenski zastopnik pri mednarodni plebiscitni komisiji, Jovanović, radi vkorakanja ju- goslovenskih čet na koroško glaslo alno ozemlje demisijoniral.

D'Annunzijevo vojna moč.

DKU. Amsterdam, 14. oktobra. (Wolf). „Tems“ poroča iz Reke: D'Annunzio je izjavil v nekem govoru, da bo v slučaju zahteve italijanske vlade o opustitvi kakenga ozemlja ob Jadranu, isto takoj zasedel. Za to na- mero da ima dovolj vojaštva na raz- polago. Ako bi bil od Jugoslavije na- paden, je prepričan, da bi stala cela Italija za njim in bi prisilila vlado, da ga podpira. Nadalje poroča dopisnik „Tempsa“, da razpolaga D'Annunzio s 6000 dobro oboroženega moštva ter z 30 zrakoplovi, 1 dreadnoughtom, 2 križarkama, 5 iskalcev min in 10 manjšimi ladjami.

Grožnje šibeniških italijančev.

LDU Split, 14. oktobra. V Sibeniku so italijanaši takozvane zveze borcev (combattenti) sklenili, da se s silo unro-

ako bi Italija popuščala v Dalmaciji. V rezoluciji pravije, da bodo prej zapalili hiše in imetje, preden jih prepuste barbarskim Jugoslovenom.

Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Čehoslovaško.

DKU Praga, 14. okt. (Brezlično.) Vlada je podpisala včeraj trgovsko po- godbo z Jugoslavijo. Čehoslovaška bo prejela 16.000 vagonov žita, 300 va- gonov mesa in 100 vagonov slanine. Kot kompenzacijo da Jugoslaviji 2500 vagonov sladkorja, 1000 vagonov koksa, 500 vagonov premoga, 200 vagonov železnine in 100 vagonov papirja. Tr- govstva pogodba z Nemčijo in Bul- garijo se podpiše v prihodnjih dneh.

Irsko vprašanje v angleškem parla- mentu.

DKU London, 14. oktobra. (Brez- žično.) Angleški parlament bo obravna- val v prvi seji prihodnje legislative periode o irski homernuli.

Rusko-poljski mir podpisan v pondeljek.

DKU. London, 14. oktobra. (Brezžič- no.) Iz Varšave se poroča, da se je polj-ko-rusko primirje podpisalo v pon- deljek zvečer. To primirje se lahko v prvih 21 dneh odpove v 48 urah, pozneje pa v dveh tednih. Ratifikacija se izvrši v 50 dneh. Ratifikacijske listine se iz- menjajo v Ljubnu.

Amnestija v Italiji.

DKU Rim, 13. oktobra. Kralj je pod- pisal štiri amnestijske dekrete. Amnestija se tiče posebno onih oseb, ki so se pred 2. sept. 1919 odtegnile vojaški dolžnosti, nadalje pa tudi onih ki so izvršile razne zločine v novih provincijah.

Stavke poljskih železničarjev.

DKU. Dunaj, 15. oktobra. Kakor poročajo listi iz Moravske-Ostrove, so čeraj železničarji na vseh poljs-ih železniških progah stopili v mezdnno stavko.

Iz političnega življenja v Dalmaciji.

LDU Split, 14. oktobra. Na vče- rajšnji seji delegatov kmetske zveze se sklenili, da se stanovska organizacija pretvori v politično in da stopi v stike s kmetskimi strankami v Srbiji, Hrvat- ski, Bosni in Sloveniji ter odkloni ko- operacijo z drugimi strankami razen edinole z izven strankarskih skupim stoječimi neodvisnimi skupinami. Dr. Trumbiću se ponudili mandat kmetske stranke brez vsake obveznosti glede programa in glede vstopa v stranke.

Ko so pozvali dr. Smodlako, da vstopi v stranko, si je svojo odločitev pridržal. Demokrati kandidirajo Kr- stelja, Dubokovića in Fran Vukovića. Jugoslovenska pučka stranka je sklenila na predvčerajšnji skupščini, da iz- premeni svoje ime v Hrvatsko pučko stranko. (Dalmatinski klerikalci so torej tudi separatisti, kakor naši ter se boje imena „jugoslovenski“. Op. ur.)

Nemčija ne bo izročila Dieslovih motorjev.

DKU Berlin, 14. okt. (Wolf.) Državni odbor nemških poljedeleev je vložil na vlado njen poziv, naj na noben način ne sledi antantni zahtevi po izročitvi Dieslovih motorjev. Izročitev motorjev ne bi škodovala samo industriji ki pro- ducirajo Nemčije, ampak tudi polj. delstvu. Na ta način bi bila ogrožena vsa živilska produkcija in slih vsa nemška industrija.

Gospodarstvo in trgovina.

V Beogradu se namerava v kratkem dograditi osem carinskih skladišč. Ta skladišča se bo postavilo na beograjskem železniškem kolodvoru. Vanje se bode spravljalo vse carini podvrženo blago. Izgotovljena bodo iz cinkove pločevine. V njih bo prostora za 500 vagonov raznega blaga. Te stavbe so seveda samo provizorne dokler se ne uredi novi načrt mesta Beograda, nakar se bode zidalo novo moderno skladišče.

Trgovina surovin kože je v potranjosti naše države prepovedana. Predstavniki naših grostov in izvoznikov surovin kože so vsled tega odloka vložili protest, kakor tudi vsled vesti, da namerava vojno ministristvo vse kože popisati in odkupiti. Navaja se, da je glavni cilj te naredbe, preiskrabeti kožarsko industrijo v Zagrebu in Ljubljani z zadostnimi surovinami.

Izvoz iz Južne Rusije. Na Francosko so dospeli prvi transporti žita iz Južne Rusije. Pri tej priliki daje Wrangel podatke o množinah žita, ki se ga namerava še izvoziti: V berdijskem distriktu 421.000 ton, v velikopoljskem distriktu 400.000 ton, v dieprovskem pa okrog 202.000 ton. Na ta način bo Južna Rusija izvozila na evropska tržišča nad en milijon ton prvorazrednega žita. Po bizojavki iz Marsilja je sedaj že dospela v tamošnje pristanišče ruska ladija s 5000 tonami žitnega. Na ladiji se nahajajo Wrangelovi uradniki, ki so na poti v Marsilj še 7 parnikov s 30.000 tonami raznih žitnih vrst. Da se uvoz preje izvrši, je najela francoska vlada več francoskih in grških ladij, da prevažajo to žito iz Južne Rusije in Anatolije. Ti ruski transporti so prvi po končani vojni.

Romunija bo nabavila iz Škodovih tovarn 4000 lokomotiv.

Šola za lesno rezbarijo se je ustanovila po odloku nevereništva za prosveto in vero na kr. višji šoli za umetnost v Zagrebu.

Nova tovarna kemičnih proizvodov se namerava ustanoviti v Zagrebu.

Madžarska prepoved izvoza. Ministerstvo prehrane je odredilo, da se razveljavijo vse transportne izkaznice za inozemstvo.

Jugoslavenska trgovska agencija z Atenah. Šefom naše trgovske agencije v Atenah je imenovan g. Andrija Kumandi, trgovski ataše pri našem poslanstvu v Atenah. Ta agencija je bila pred kratkim otvorena.

Argentinijska vlada bo izvozila sedaj ogromne količine volne. V to svrhu je predložila vlada kongresu osnovo zakona za olajšanje izvoza volne. Argentinska vlada je izjavila, da bi razpolagala z vso svojo volno, namenjeno za inozemske države, ako se ji dovoli dveletni kredit.

Razno in humor.

Umeven ponos. Neki trgovski kapetan se je vozil iz Avstralije proti Ameriki. Pri bližni na polovico poti zagleda kakih osem morskih milj mal otok, katerega spozna na svoji karti kot otočje Pilcairna. Ker ga je gnala radovednost, ukaže pristiti v morje čoln ter vesli v spremstvu naravnih varjev proti njemu. Že od daleč je opazoval nenavadno vrvenje in mahanje zastav. Čim dospe čoln do otoka, ga domačini zlečejo na suho, primejo kapitana in spremstvo in odnesejo v bližnjo kolibo. Tam jih posade na blazine iz maha ter jim predložijo pečene ribe in ptice. Z velikanskim ponosom so jim pripovedovali oločani, da je naraslo njihovo število na 175, medtem ko jih je bilo pred sto leti

komaj 170. Pred odhodom je kapitan obljubil, da jih pride v kratkem zopet obiskat, tako se mu je dopadlo med oločani. Skoraj bi pa prebivalstvo kapitana pojedlo iz veselja, ko jim je ta izjavil, da ukrene potrebno, da bodo potomci čez 100 let poslali na ta otok komisijo za ljudsko štetje.

Zahtevajte povsod dnevnik „Tabor“.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Učencem, ki ima veselje do papirne stroke in knjigarne ter sluga za trgovino se sprejmeta takoj v veletrgovini Vilko Weigl, Maribor, Glavni trg 22. 626 3-1

Konferistijska z večletno prakso išče službe. Ponudbe in ugovore lista pod »Zanesljiva moč«. 622

Skoro popolnoma nov koncertni glasovir za prodati. Vprašati pri C. Tomc. Aškerčeva ulica št. 3, na levo. 623 2-1

Železna nočna omara z marmornato ploščo in novi servijeti se prodajo v Koroski cesti št. 39, prilličie, na levo. 624

Namnilo glede krompirja se začasno predklučie. Fran Odrizek, trgovec, Vetrinjska ulica 11. 549

Krasna konjska oprema z niklastimi oblikami se po nizki ceni prodaja. Na ogled pri Jos. Ulaga, Aleksandrova cesta. 614 3-3

Pridna delka, ki bi bila sposobna za vsako delo v manjšem posestvu na deželi, se sprejme takoj. Plača 80 K in eno novo obutalo na leto. Vpraša se pri Zaff na Pobrežju. 611 5-4

Proda se izvrstna pač za peko in sušenje, železna, znotraj obzidana s samotnim kamenom (Welslawerke), za 4 hlebe kruha, noge na kolescih, se da takoj povsod postaviti. Vprašanja na Fr. S., Jurški vrh št. 1, pošta Zgor. sv. Kungota. 612 2-2

Skoraj nova tovska puška se po tako nizki ceni prodaja. Vprašati Krčevina 152. 618

Gospodična, večča strojepisja, slovenske in nemške korespondenčne in slovenskega tesnopa, zmožna slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika v govoru in pisavi, išče službe, če mogoče s 1. novembrom. Naslov v upravnistvu. 619

Stavbeni ključavničar, samostojen, starejši, se takoj sprejme v tovarni vozov Počivalnik, Tezno. 615

Mobilovano mesečno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. novembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Išče se stanovanje z 2-3 sobami, kuhinjo in mogoče z vrto in mestu ali okolici lahko pol ure oddaljeno. Ponudbe na upravnistvo pod »Stanovanje«.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vesko vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Polasnila v pisarni: Pri staniška ulica 2.

Proda se

na prostovoljni dražbi dne 17. oktobra ob 14. uri v Jurovcih pri Ptujju hiša št. 7, in posestvo od 15 oralov, travniki, njive, gozd, pašnik. Več posestnika Još Korber v Lajtersperk. 616 2-2

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Izuršuje usa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posejke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi in najnovejšimi stroji in črkami.